

Bowling

Harkány, 2024 03 23, a DPSE „selejtezője” a veszprémi döntő „előjátékaként”.

(Egy résztvevő visszaemlékezései.)

A magam részéről kiemelt várakozással tekintettem az esemény elé, mert a legutóbbi ilyen tevékenységem során egy statikus állapotban lévő és egy mozgó golyó ütközésének erejét csillapítottam a közjük szorult bal mutatóujjammal. (Ilyenkor az ember hirtelen felmerülő mondanivalóját 18+-os kifejezések özönével fejezi ki.)

Nos, a nemes vetélkedő színhelyéül a harkányi Dráva szálló retro külsejű, de mai belsőjű bowling csarnoka szolgált, felkeltve rokonszenvünket iránta helyben sütött pogácsáikkal és helyben mért italneműikkel. (A DPSE rokonszenvességét ezek egy részének gratisz biztosítása fokozta.)

Összesen 30 versenyző indult több-kevesebb bizakodással. Én kiemelt kategóriába, a csodavárók közé tartoztam.

Mint sokak előtt ismert, a megfelelő – mondhatni: testreszabott – golyó kiválasztása a siker egyik kovácsa. Nekem speciel igen sokáig tartott, míg megtaláltam azt, amelybe nem szorultak be úgy az ujjaim, hogy magával rántva személyes, test-test elleni küzdelemben döntsem le a bábukat, vagy amely nem csusszan le a kezemről egész addig észrevétlenül, míg a lábamra nem zuhan.

Volt csapat, amely meggyőződéssel állította, hogy az egyik pálya balra húz, és bár nem ellenőriztük le, de mert a többi csapat ilyet nem tapasztalt, a kifogást a csapat eredményének szépítésére tett kísérletként értékeltük, és jegyzőkönyvi rögzítését mellőztük. Szóval, a pályák jók voltak – semmi kanyar, dombok, lejtők, ilyesmi – és mi sem tettünk bennük kárt, bár voltak, akik időnként nem annyira gurították, mint inkább dobták a golyókat, de stramm pályák voltak, bírták a megpróbáltatásokat.

10 csapat mérte össze a tudását. Illetve csak 9, mert a mi csapatunk tudását mérni nem nagyon lehetett. Így is nyolcadikok lettünk – na, most akkor mit mondjak a kilencedik-tizedik csapatról?

A csapatversenyt a Tevesz Roland, Kovács Máté Koppány, Végső Ferenc Gábor összeállítású, és elnevezése alapján bizonyára személyi kultuszt elszenvedő „Feri” nevű csapat nyerte 705 fával, Szigetvár a második (694 fa), a Kigurítók a harmadik (615 fa) helyen búsonghatta, hogyan nem jutottak be a veszprémi döntőbe.

Az egyéni küzdelmekben Tevesz Roland diadalmaskodott 270 fával. Őt követte Erdős Róbert 264 fával (Szigetvár) és Magda Norbert 263 fával.

A másnapi derék- és hátfájásokról – a sajátomon kívül – nincs információm.

Horváth László